

Sygn. akt IV U 292/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 września 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Werocy

Protokolant: Małgorzata Weres

po rozpoznaniu w dniu 1 września 2016r. we Wrocławiu

odwołania R. B.

od decyzji Szefa Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego we W.

z dnia 11.12.2014r. Nr 598/Od.705/14

w sprawie R. B.

przeciwko Szefowi Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego we W.

o jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku w związku z pełnioną służbą

I. oddala odwołanie;

II. koszty sądowe zalicza na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Ubezpieczony (wnioskodawca) R. B. wniósł odwołanie od decyzji Szefa Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego we W. z dnia 11 grudnia 2014r. nr 598/Od.705/14 odmawiającej mu prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku pozostającego

w związku z pełnioną służbą wojskową z dnia 6 listopada 2014r. wnosząc – jak należy przyjąć z treści odwołania – o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie mu prawa do jednorazowego odszkodowania a tym samym uznania zdarzenia z dnia 6 listopada 2014r. za wypadek pozostający w związku ze służbą wojskową.

W uzasadnieniu żądania podał, że w dniu 6 listopada 2014r. około godziny 11:20 na terenie miejsca pełnienia zawodowej służby wojskowej i w godzinach służbowych, wychodząc z budynku (...) Szpitala (...) z Polikliniką we W., potknął się na schodach w wyniku czego upadł. Podał, że na skutek zdarzenia doznał złamania żeber VIII i IX po stronie lewej oraz złamania żeber IX i X po stronie prawej w linii pachowej przedniej. Wskazał, że po zdarzeniu udał się do swojej kancelarii i przekazał E. G. informację o przebiegu zdarzenia oraz o odczuwanym bólu w klatce piersiowej zaś w dniu 7 listopada 2014r. udał się do szpitala, gdzie udzielono mu pierwszej pomocy i dalej, że tego samego dnia złożył meldunek komendantowi 4 (...) Szpitala (...) z Polikliniką we W. wraz ze zgłoszeniem wypadku przy pracy. Podniósł, że zaskarżoną decyzją odmówiono mu prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku z dnia 6 listopada 2014r. uzasadniając to budzącymi wątpliwości okolicznościami zgłoszonymi w postępowaniu powypadkowym, które nie mogły skutkować doznanymi urazami. Zarzucił, że zaskarżona decyzja jest nieprawidłowa, gdyż do zdarzenia doszło na terenie szpitala i w czasie pełnienia służby.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany – Szef Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego we W. wniósł o oddalenie odwołania.

W uzasadnieniu żądania podał, że decyzją z dnia 11 grudnia 2014r. odmówił wnioskodawcy prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku mającego miejsce – jego zdaniem – w dniu 6 listopada 2014r. w czasie pełnienia zawodowej służby wojskowej w 4 (...) Szpitalu (...) z Polikliniką SP ZOZ we W., wobec braku dowodów potwierdzających zaistnienie takiego wypadku. Wskazał, że w dniu 2 grudnia 2014r. otrzymał materiały postępowania powypadkowego przeprowadzonego w 4 (...) Szpitalu (...) z Polikliniką SP ZOZ we W. w sprawie wypadku, do którego miało dojść

w dniu 6 listopada 2014r. Podał, że po dokonaniu wszechstronnej analizy zebranych materiałów ustalił, że ustalen co do faktów dokonano wyłącznie na podstawie wersji zdarzenia podanej przez samego wnioskodawcę – osobę bezpośrednio zainteresowaną wynikiem postępowania powypadkowego. Podniósł, że stanowisko wnioskodawcy czyni jego wersję wydarzeń nieprawdopodobną, gdyż przesłuchiwany jako poszkodowany podał, iż w dniu zdarzenia upadł na lewy bok jednak demonstrując sam upadek wskazał, że upadł na pośladek. Zarzucił, że nawet gdyby przyjąć, że upadek nastąpił na schodach na lewy bok to niewytłumaczalny jest w tych warunkach fakt złamania żeber po prawej stronie a więc w miejscu nie oddziaływania twardego podłoża.

Sąd ustalił stan faktyczny:

Wnioskodawca R. B., w listopadzie 2014 roku, był żołnierzem czynnej służby w stopniu podpułkownika.

W związku ze służbą wykonywał obowiązki szefa logistyki w 4 (...) Szpitalu (...) z Polikliniką SP ZOZ we W..

Dowód: - meldunek z dnia 12.11.2014r., k. 11

- protokół powypadkowy, w aktach (...)

W dniu 6 listopada 2014r., około godziny 11:20, wnioskodawca w trakcie wykonywania czynności służbowych – powrotu do działu logistyki z lustracji budowy i remontu szpitala w tym bloków operacyjnych, wychodząc z budynku głównego szpitala, schodząc po schodach (z kamienia piaskowego) poślizgnął się w wyniku czego upadł na tylną część ciała w kierunku na lewy bok uderzając o schody.

Po zdarzeniu wnioskodawca przyszedł do kancelarii, gdzie pracę wykonywała E. G. i opowiedział jej o zaistniałym zdarzeniu jak również, że odczuwa ból w klatce piersiowej.

Kolejnego dnia - z uwagi na dolegliwości bólowe w obrębie klatki piersiowej po stronie lewej - udał się do Szpitalnego Oddziału Ratunkowego, 4 (...) Szpitala (...) z Polikliniką SP ZOZ we W., gdzie przeprowadzone badanie radiologiczne wykazało złamanie żebra VIII i IX po stronie lewej w linii pachowej środkowej.

W sporządzonej karcie leczenia szpitalnego wpisano, iż u wnioskodawcy rozpoznano liczne złamania żeber jak również, że wykonane badanie obrazowe RTG wykazało złamanie żebra VIII i IX po stronie lewej w linii pachowej środkowej i złamanie żebra IX i X po stronie prawej w linii pachowej przedniej.

W karcie informacyjnej leczenia szpitalnego, sporządzonej na podstawie znajdującego się w komputerze wzorca, lekarz prowadzący D. Ż. wpisał początkowo, iż wnioskodawca (pacjent) podał, że uraz miał miejsce podczas upadku „z własnej wysokości w domu na podłogę”.

Na skutek uwag zgłoszonych przez wnioskodawcę do treści sporządzonego dokumentu wpisał jednak ostatecznie, że pacjent poinformował, iż uraz miał miejsce „w miejscu pracy (4 (...)) na skutek upadku na podłogę”. D. Ż. po dokonaniu

zmiany treści wpisu w komputerze i wydaniu go ubezpieczonemu nie wycofał jednak dokumentu, sporządzonego w pierwotnej treści, z archiwum szpitala.

Dowód: - dokumentacja medyczna, k. 6-9

- karta informacyjna leczenia szpitalnego, k. 10 i 53
- karta informacyjna leczenia szpitalnego, koperta k. 43
- protokół przesłuchania poszkodowanego, w aktach (...)
- zdjęcie, w aktach (...)
- protokół powypadkowy, w aktach (...)
- zeznania świadka E. G., k. 54-56
- zeznania świadka H. L., k. 54-56
- zeznania świadka D. Ż., k. 70-71
- przesłuchanie wnioskodawcy, k. 54-56

W dniu 12 listopada 2014r. wnioskodawca złożył Komendantowi 4 (...) Szpitala (...) z Polikliniką SP ZOZ we W. meldunek, w którym powiadomił, że w dniu 6 listopada 2014r. o godzinie około 11:20 uległ wypadkowi w miejscu pracy podczas wykonywania czynności służbowych – powrotu do działu logistyki z lustracji budowy i remontu szpitala w tym bloków operacyjnych, na skutek poślizgnięcia się na schodach wychodzących na park z budynku głównego – szpitala.

Jednocześnie zgłosił Komendantowi 4 (...) Szpitala (...) z Polikliniką SP ZOZ we W. wypadek przy pracy w związku z pełnioną służbą.

Dowód: - meldunek z dnia 12.11.2014r., k. 11

- zgłoszenie wypadku, k. 12

Po dokonaniem zgłoszenia powołana została komisja wypadkowa, która przeprowadziła ustalenia w zakresie wypadku jakiemu uległ wnioskodawca, w tym przeprowadziła wizję w miejscu zdarzenia, w trakcie której wnioskodawca zobrazował w jaki sposób upadł na schody.

Z przebiegu zdarzenia sporządzony został w dniu 19 listopada 2014r. protokół powypadkowy, w którym ustalono okoliczności wypadku.

Dowód: - zeznania świadka H. L., k. 54-56

- przesłuchanie wnioskodawcy, k. 54-56
- protokół powypadkowy, w aktach (...)
- zdjęcie, w aktach (...)

Decyzją z dnia 11 grudnia 2014r. nr 598/Od.705/14 Szef Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego we W. odmówił wnioskodawcy przyznania odszkodowania z tytułu zdarzenia z dnia 6 listopada 2014r. w czasie pełnienia zawodowej służby wojskowej w 4 (...) Szpitalu (...) z Polikliniką we W. wskazując w uzasadnieniu stanowiska, że wersja przebiegu zdarzenia podana przez poszkodowanego nie została poparta żadnymi innymi dowodami poza przesłuchaniem poszkodowanego i zdjęciem fotograficznym,

z którego wynika, że poszkodowany upadł na pośladek i dalej, że poszkodowany upadając na pośladek bądź na lewy bok doznał złamania żeber po obu stronach co dodatkowo czyni jego wersję przebiegu zdarzenia za nieprzekonującą.

Dowód: - decyzja z dnia 11.12.2014r., w aktach (...)

Biegły sądowy z zakresu ortopedii rozpoznał u ubezpieczonego stan po przebytych złamaniu

zeber VIII i X po stronie lewej oraz po złamaniu żeber IX i X po prawej stronie.

Jednocześnie zaznaczył, iż w okolicznościach przebiegu zdarzenia mogło dojść do złamania żeber po stronie lewej, gdyż złamania te nastąpiły w linii pachowej środkowej czyli bardziej z tyłu niż stwierdzone złamania żeber po prawej stronie. W tym zakresie biegły podkreślił, że niemal niemożliwe z punktu widzenia biomechaniki jest równoczesne złamanie żeber po obu stronach

w liniach pachowych zaznaczając, że w badaniu radiologicznym stwierdza się obecność lub brak złamania i nie ma konfrontacji ze stanem klinicznym. Podkreślił jednocześnie, że w karcie informacyjnej leczenia szpitalnego, do którego to szpitala wnioskodawca udał się kolejnego dnia, odnotowano bolesność łuku żeberowego po stronie lewej co przemawia za przebyciem złamania żeber po stronie lewej w wyniku wypadku z dnia poprzedniego.

Biegły po przeprowadzonym w dniu 17 marca 2016r. badaniu ubezpieczonego stwierdził m.in. że klatka piersiowa wnioskodawcy jest symetryczna, prawidłowo wysklepiona i ruchoma oddechowo a także prawidłową ruchomość kręgosłupa lędźwiowego, powłoki brzuszne w poziomie klatki piersiowej.

Biegły ustalił, że w związku z wypadkiem z dnia 6 listopada 2014r. ubezpieczony nie doznał długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Dowód: - opinia biegłego sądowego z zakresu chirurgii i ortopedii, k. 75-78

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 1 ustawy z dnia 11 kwietnia 2003r. o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową (t. jedn. Dz. U. z 2014r., poz. 213 ze zm.) świadczenia odszkodowawcze określone w ustawie obejmują jednorazowe odszkodowanie przysługujące w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową oraz odszkodowanie za przedmioty osobistego użytku utracone, całkowicie zniszczone lub uszkodzone wskutek wypadku pozostającego w związku ze służbą wojskową.

Jak wynika dalej z treści art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 11 kwietnia 2003r. o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową świadczenia odszkodowawcze określone w ustawie przysługują żołnierzowi, który doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu wskutek wypadku pozostającego w związku z pełnieniem czynnej służby wojskowej, zwanego dalej "wypadkiem", albo wskutek choroby powstałej w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby wojskowej, zwanej dalej "chorobą", jak również żołnierzowi, który poniósł szkodę majątkową wskutek wypadku, a także rodzinie żołnierza, który zmarł wskutek wypadku lub choroby.

Definicję wypadku związanego ze służbą wojskową wprowadza art. 5 cytowanej ustawy, który stanowi, że za wypadek uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które zaszło podczas lub w związku:

- 1) z wykonywaniem obowiązków służbowych albo poleceń przełożonych;
- 2) z wykonywaniem czynności w interesie służby wojskowej, nawet bez polecenia przełożonych;

- 3) z ratowaniem ludzi z grożącego niebezpieczeństwa albo ratowaniem mienia przed zniszczeniem lub zagarnięciem;
- 4) z udziałem w pościgu lub ujęciu osób podejrzanych o popełnienie przestępstwa albo ochroną innych osób przed napaścią;
- 5) z odbywaniem drogi do miejsca i z miejsca wykonywania czynności określonych w pkt 1 i 2.

Stosownie dalej do treści art. 10 w zw. z art. 11 ust. 1 powołanej ustawy z dnia 11 kwietnia 2003r. żołnierzowi, który wskutek wypadku albo choroby doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie, które przysługuje w wysokości 20% przeciętnego wynagrodzenia za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, z zastrzeżeniem art. 28 ust. 1.

Z brzmienia powołanych przepisów jednoznacznie zatem wynika, iż warunkiem przyznania prawa do jednorazowego odszkodowania jest zaistnienie wypadku związanego ze służbą wojskową i doznanie przez poszkodowanego na skutek zaistnienia wypadku stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

W niniejszej sprawie, jak wynika z przeprowadzonych ustaleń faktycznych wnioskodawca w dniu 6 listopada 2014r. w trakcie wykonywania czynności związanych

z pełnioną służbą uległ wypadkowi w ten sposób, że w trakcie wykonywania czynności służbowych – powrotu do działu logistyki z lustracji budowy i remontu szpitala w tym bloków operacyjnych, wychodząc z budynku głównego szpitala, schodząc po schodach poślizgnął się

w wyniku czego upadł na tylną część ciała w kierunku na lewy bok uderzając o schody. Powyższą okoliczność potwierdza nie tylko treść protokołu powypadkowego ale i zapis wyjaśnień poszkodowanego uzyskany przez komisję powypadkową oraz zeznania świadków E. G. i H. L. i przesłuchanie wnioskodawcy. Sąd zważył w tym zakresie, iż wprawdzie żaden z w/w świadków nie widział przebiegu zdarzenia jednak posiadali oni wiedzę o fakcie i przebiegu zdarzenia, gdyż świadek H. L. brał udział w pracach komisji powypadkowej zaś świadek E. G. bezpośrednio po zdarzeniu rozmawiała

z wnioskodawcą, który opisał jej przebieg zdarzenia. Szczególne znaczenie dla ustalenia przebiegu zdarzenia z dnia 6 listopada 2014r. miały jednak zeznania samego wnioskodawcy, które były zgodne z treścią pisemnych wyjaśnień złożonych w toku postępowania prowadzonego przez komisję wypadkową. Szczególnego uwypuklenia wymaga okoliczność, iż treść pisemnych oświadczeń składanych przez ubezpieczonego w toku postępowania prowadzonego przez komisję powypadkową jak i jego zeznań złożonych przed tut. Sądem pokrywała się co wskazuje na wiarygodność informacji składanych przez ubezpieczonego i konsekwencję prezentowanego stanowiska. Fakt, że ubezpieczony nie był w stanie wskazać bezpośrednich świadków zdarzenia nie może skutkować – sam w sobie – odmową uznania zeznań ubezpieczonego za wiarygodne tym bardziej, iż przedstawiony przez niego opis zdarzenia znalazł potwierdzenie w zeznaniach świadka E. G., która zeznał, że po zdarzeniu wnioskodawca przyszedł do kancelarii, gdzie wówczas wykonywała pracę i opowiedział jej o zaistniałym zdarzeniu jak również, że odczuwa ból w klatce piersiowej.

Tym samym nie budziło wątpliwości Sądu, iż zdarzenie z dnia 6 listopada 2014r. uznać należało za wypadek pozostający w związku ze służbą wojskową.

Z przeprowadzonych ustaleń faktycznych wynika dalej, że w wyniku upadku wnioskodawca doznał niewątpliwie urazu w postaci złamania żebra VIII i IX po stronie lewej

w linii pachowej środkowej. Okoliczność ta wynika w szczególności z treści opisu badania RTG przeprowadzonego u wnioskodawcy w dniu 7 listopada 2014r. (k. 6 akt) oraz z opinii biegłego sądowego z zakresu chirurgii i ortopedii, który w złożonej opinii podał, że w okolicznościach przebiegu zdarzenia mogło dojść do złamania żeber po stronie lewej, gdyż złamania te nastąpiły

w linii pachowej środkowej. Nadto biegły podkreślił, że w karcie informacyjnej leczenia szpitalnego, do którego to szpitala wnioskodawca udał się kolejnego dnia, odnotowano bolesność łuku żebrowego po stronie lewej co przemawia za przebiegiem złamania żeber po stronie lewej w wyniku wypadku

z dnia poprzedniego. Co istotniejsze biegły podkreślił, że niemal niemożliwe z punktu widzenia biomechaniki jest równoczesne złamanie żeber po obu stronach w liniach pachowych zaznaczając jednocześnie, że w badaniu radiologicznym stwierdza się obecność lub brak złamania i nie ma konfrontacji ze stanem klinicznym. Okoliczność ta jest tym istotniejsza, że pozwana od początku kwestionowała zakres obrażeń wnioskodawcy zaś także w wyniku badania RTG z dnia 7 listopada 2014r. (k. 6 akt) odnotowano jedynie fakt złamania żebra VIII i IX po stronie lewej. Podobnie

z protokołu przesłuchania poszkodowanego wynika, że po zdarzeniu czuł ból w klatce piersiowej po lewej stronie. Nadto z treści karty informacyjnej leczenia szpitalnego z dnia 7 listopada 2014r. wynika, że do szpitala wnioskodawca zgłosił się z powodu dolegliwości bólowych w obrębie klatki piersiowej po stronie lewej. Uwzględniając powyższe okoliczności Sąd uznał, iż niewątpliwie w wyniku wypadku z dnia 6 listopada 2014r. wnioskodawca doznał urazu w postaci złamania żebra VIII i IX po stronie lewej i dalej, że brak jest podstaw do uznania, okoliczności powyższej wnioskodawca w toku postępowania nie wykazał, że w wyniku zdarzenia doszło również do urazu w postaci złamania żeber IX i X po prawej stronie.

Nawet jednak odmienna ocena nie uzasadniałaby przyznania wnioskodawcy prawa do jednorazowego odszkodowania.

Jak wynika bowiem z treści opinii biegłego sądowego z zakresu chirurgii i ortopedii w związku z wypadkiem z dnia 6 listopada 2014r. ubezpieczony nie doznał długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Sąd w całości podzielił stanowisko zawarte w złożonej przez biegłego opinii, która spełnia wszelkie wymogi stawiane tego typu dowodom. W niniejszej sprawie stwierdzenie okoliczności istotnych dla rozpoznania sprawy wymagało uzyskania wiadomości specjalnych, jakimi nie dysponował Sąd, i musiało znaleźć oparcie w dowodzie z opinii biegłego. Złożona zaś przez biegłego opinia była rzetelna, wyczerpująca, logicznie uzasadniona w związku z czym nie budziła żadnych uzasadnionych wątpliwości Sądu. Co istotniejsze biegły sporządził opinię po badaniu wnioskodawcy oraz na podstawie dokumentacji medycznej.

Nadto, dokonując oceny opinii złożonej przez biegłego, Sąd zważył, iż opinia została doręczona obu stronom postępowania. W określonym terminie 7 dni od doręczenia opinii pozwana nie zgłosiła zastrzeżeń do opinii biegłego. Wprawdzie wnioskodawca w piśmie procesowym z dnia 7 lipca 2016r. wskazał, iż nie zgadza się z opinią biegłego i wniósł

o dopuszczenie dowodu z uzupełniającej opinii biegłego sądowego chirurga ortopedy oraz

o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu pulmonologii jednak powyższe wnioski jako nie zasługujące na uwzględnienie Sąd oddalił. W tym zakresie Sąd uwzględnił

w szczególności fakt, iż złożone wnioski dowodowe i ich uzasadnienie stanowiły jedynie polemikę z prawidłowymi ustaleniami biegłego sądowego z zakresu chirurgii i ortopedii, który precyzyjnie odpowiedział na zadane mu w postanowieniu dowodowym pytania, które to odpowiedzi nie budziły uzasadnionych wątpliwości Sądu. Nadto zważyć wypadnie, iż dowód

z opinii lekarza pulmonologa zmierzać miał w części do ustalenia okoliczności wykraczających poza zakres specjalizacji biegłego tej specjalności skoro wydana opinia miała dotyczyć ustalenia zniekształcenia klatki piersiowej, a w dalszej dopiero części ustalenia czy miało miejsce zmniejszenie pojemności życiowej płuc. Co istotniejsze okoliczność ta została już uprzednio ustalona i wyjaśniona w opinii biegłego chirurga ortopedy, który - po przeprowadzonym w dniu 17 marca 2016r. badaniu ubezpieczonego – stwierdził, nie tylko, że klatka piersiowa wnioskodawcy jest symetryczna, prawidłowo wysklepiona i ruchoma oddechowo ale także, że u wnioskodawcy zachowana jest prawidłowa ruchomość kręgosłupa lędźwiowego zaś powłoki brzuszne są w poziomie klatki piersiowej. Co istotniejsze dokonując oceny uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego biegły zaznaczył, że oceny uszczerbku po złamaniach żeber dokonuje się z reguły o ile dotyczy to co najmniej dwóch żeber i o ile stwierdza się w wyniku takiego uszkodzenia zniekształcenie klatki piersiowej lub ograniczenie pojemności życiowej płuc czego w przypadku ubezpieczonego nie stwierdzono w badaniu przedmiotowym. Podkreślił on również, że nie zachodzi potrzeba przebadania wnioskodawcy przez biegłego innej specjalizacji zaś sam wnioskodawca nie przedłożył żadnej nowej dokumentacji w tym np.

wyniku badania pojemności płuc, z których wynikałoby, że złożona przez biegłego chirurga ortopedę opinia jest nieprawidłowa.

Z powyższych przyczyn Sąd dał wiarę opinii złożonej przez biegłego sądowego w całości jako rzetelnej i wyczerpującej, a przy tym sporządzonej zgodnie ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia zawodowego i dającej odpowiedź na sformułowane w tezie dowodowej pytania. W trakcie postępowania nie ujawniły się również żadne okoliczności mogące podważyć zaufanie do wiedzy, rzetelności lub bezstronności biegłego.

Tym samym brak było podstaw do uwzględnienia odwołania.

Mając na uwadze powyższe, Sąd na podstawie przepisów powyżej powołanych oraz na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie wobec braku podstaw do jego uwzględnienia. (punkt I wyroku)

Rozstrzygnięcie o kosztach sądowych zawarte w punkcie II wyroku Sąd oparł na treści art. 108 k.p.c. i art. 102 k.p.c. oraz art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594).